

Muchomor czerwony to grzyb, który tworzy mikoryzę z sosną i brzozą.

Mikoryza to szczególny rodzaj związku symbiotycznego między grzybem a rośliną, w którym grzyb dostarcza roślinie składników odżywczych, a roślina zapewnia grzybowi schronienie i związki węglowodanowe. W przypadku muchomora czerwonego, mikoryza z sosną i brzozą jest szczególnie ważna, ponieważ te drzewa dostarczają mu niezbędnych składników odżywczych oraz zapewniają mu odpowiednie warunki do rozwoju. W ten sposób muchomor czerwony przyczynia się do wzrostu i zdrowia drzew, a jednocześnie korzysta z ich związków węglowodanowych.

Jest gatunkiem kosmopolitycznym tzn. występuje pospolicie praktycznie na każdym kontynencie półkuli północnej, choć wraz z siewkami sosny zawleczono go niedawno do Australii i Nowej Zelandii, Ameryki Południowej i Afryki. Lepiej mu na zadrzewionych łąkach, między brzozami niż w lesie iglastym.

Muchomor czerwony to jedna z najbardziej znanych i rozpoznawalnych grzybów.

Czerwony kapelusz, który zmienia swój kształt wraz z wiekiem – to charakterystyczna cecha muchomora czerwonego. Ten gatunek grzyba może osiągać imponujące rozmiary, a jego kapelusz może osiągnąć nawet 25 cm średnicy. Początkowo jest on półkolisty i zamknięty, a

później stopniowo otwiera się jak parasol. Na starość, blaszki pod kapeluszem mogą wydłużać się i tworzyć na czubku zagłębienie, co niektóre okazy przypominają kielich.

Kolor muchomora czerwonego jest oczywiście czerwony, ale im grzyb staje się starszy, tym bardziej pomarańczowieje, zwłaszcza przy krawędziach, i staje się jaśniejszy. Powierzchnia kapelusza jest matowa, czasami z lekkim połyskiem, i jednorodna.

Jeśli kiedykolwiek zastanawiałeś się, skąd na kapeluszach grzybów pochodzą białe kropki, to ta informacja będzie dla Ciebie ciekawa. Okazuje się, że te białe kropki to pozostałość po osłonce, która pokrywała młode grzyby podczas ich wzrostu.

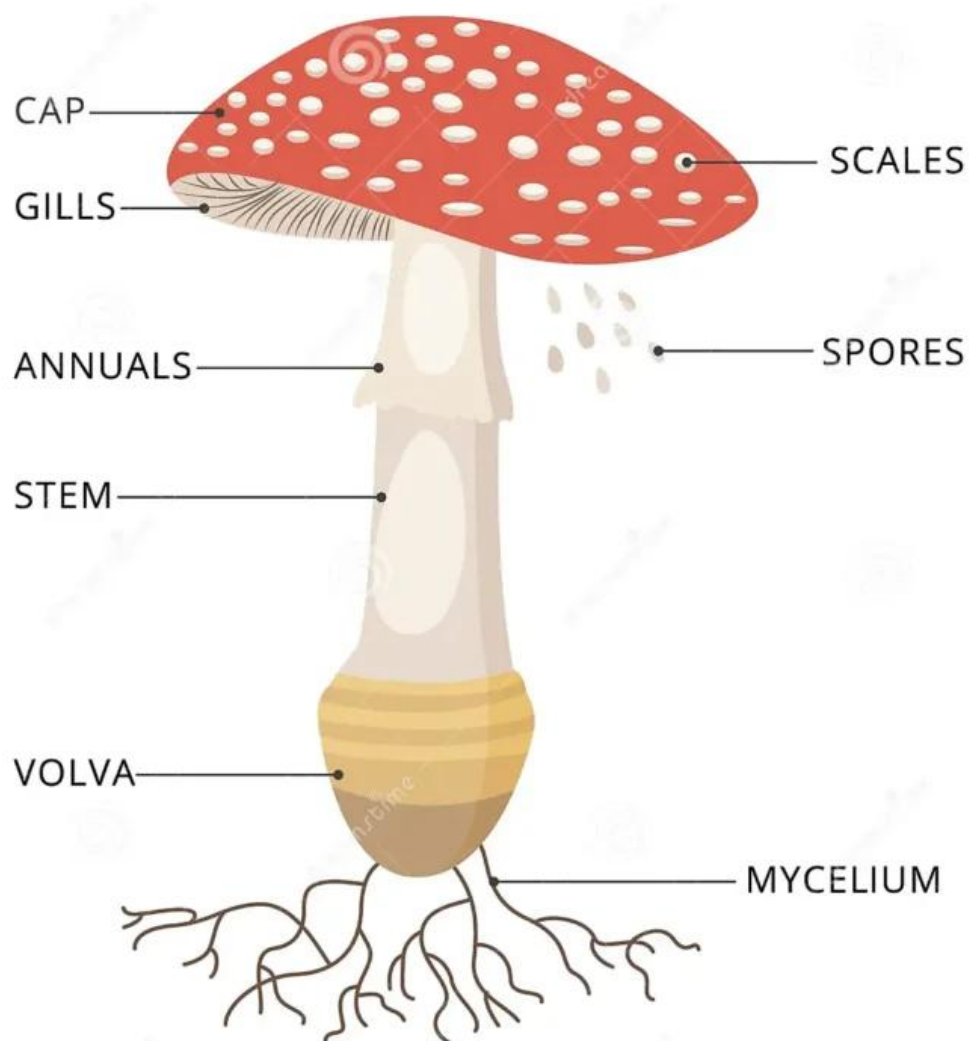
Młode grzyby są pokryte białą koronką, swego rodzaju osłonką. Gdy grzyb rośnie, osłonka ta zostaje rozerwana i unoszona w górę. W końcu osłonka przylega do kapelusza i rozciąga się wraz z jego wzrostem. Kiedy grzyb osiągnie dojrzałość, osłonka zostaje oderwana, ale jej szczątki pozostają na kapeluszu w postaci białych kropek.

Jednakże, czasami zdarza się, że osłonka zostaje oddzielona od kapelusza, co prowadzi do braku białych kropek. Może to się zdarzyć wskutek intensywnych opadów deszczu, które splukują osłonkę, lub gdy grzyb jest zbyt mokry, by utrzymać ją na swojej powierzchni. W takim przypadku kapelusz może wydawać się mniej atrakcyjny, ponieważ pozbawiony jest charakterystycznych białych kropek.

Warto zauważyć, że obecność białych kropek na kapeluszach grzybów może mieć znaczenie przy ich identyfikacji. Niektóre gatunki grzybów mają charakterystyczne kropki, co może pomóc w ich rozpoznaniu.

Charakterystyczne dla muchomora czerwonego jest jego hymenofor czyli ta część od spodu. Grzyb posiada bardzo delikatne blaszki – są one białe lub bladożółtawe.

FLY AGARIC ANATOMY

Trzon muchomora czerwonego jest biały, gruby i może osiągać nawet do 4 cm średnicy. W młodym wieku trzon jest pełny, ale wraz z wiekiem staje się pusty i łamliwy. Jednym z charakterystycznych elementów trzonu jest pierścień, zwany koronką, który jest stosunkowo duży i łatwo zauważalny.

Mimo powszechnej opinii o jego złej sławie, amanita wciąż pozostaje popularnym elementem w kulturze i sztuce. Był on często przedstawiany w bajkach i legendach, a także często pojawiał się na obrazach i ilustracjach. Swoją popularność zawdzięcza przede wszystkim swojemu niezwykle pięknemu wyglądowi. Nie ma chyba człowieka który choć raz w życiu nie zobaczył tego magicznego ale i pospolitego grzyba.